आगतं आगतं तेजोविशेषात्मर्यादारक्षणाय मध्येमध्येस्थित्वा निकटंप्राप्तंरामं मृगपक्षिभिर्मुनिभिश्चसहस्वागतेनाभ्यर्च्य मुनिभिःसह मुनिःरामंसमंततआसीनोभवदितियोजना ॥ मृगपक्षिणामर्चाच प्रदक्षिणगमनादिरूपावर्णिता ॥ १९ ॥ २० ॥ चिरस्य चिरकालस्य इहाश्रमे आगतं त्वांपश्यामि ॥ अनेन पूर्वमपि कदाचिदागमनंध्वनितं ॥ पूर्वरामावतारकालिकमागमनंमनसिनिधायवैषोक्तिः ॥ पश्यामि चक्षुषाएवंरूपंपश्यामि यःकेवलंध्यानगोचरएव सोप्येवंभूतइत्याश्चर्यंव्यंग्यं अकारणं निर्निमित्तं ॥ २१॥२२॥२३॥ इतआसन्नः एतदाश्रमाददूरवर्ती पौरजानपदोजनः मां सुदर्शं सुखेनद्रष्टुंशक्यं प्रेक्ष्य ज्ञात्वा वैदेहीं मांच प्रेक्षकोजनः ॥ वैदेह्यादिदर्शनार्थीजनस्तदर्थमिममाश्रममागमिष्यतीत्यहंमन्ये इत्यन्वयः॥२४॥२५॥ यत्र यस्मिन्नाश्रमस्थाने तादृशमेकांते वर्तमानं पश्य ज्ञात्वा निर्दिशेत्यर्थः॥२६॥ अत्र भगवन्नित्यादिश्लोकत्रयस्य

मृगपक्षिभिरासीनोमुनिभिश्चसमंततः॥ राममागतमभ्यर्च्यस्वागतेनागतंमुनिः ॥ १९ ॥ प्रतिगृह्यतुतामर्चामुपविष्टंसराघवं॥ भरद्वाजोब्रवीद्वाक्यंधर्मयुक्तमिदंतदा ॥ २० ॥ चिरस्यखलुकाकुत्स्थपश्याम्यहमुपागतं॥ श्रुतंतवमयाचैवविवासनमकारणं ॥ २१ ॥ अवकाशोविविक्तोयंमहानद्योःसमागमे ॥ पुण्यश्चरमणीयश्चवसत्विहभवान्सुखं॥ २२॥ एवमुक्तस्तुवचनंभरद्वाजेनराघवः॥ प्रत्युवाचशुभंवाक्यंरामःसर्वहितेरतः॥२३॥ भगवन्नितआसन्नःपौरजानपदोजनः॥ सुदर्शमिहमांप्रेक्ष्यमन्येहमिममाश्रमं॥ २४॥ आगमिष्यतिवैदेहींमांचापिप्रेक्षकोजनः॥ अनेनकारणेनाहमिह [illegible]रोचये ॥ २५॥ एकांतेपश्यभगवन्नाश्रमस्थानमुत्तमं॥ रमतेयत्रवैदेहीसुखार्हाजनकात्मजा ॥ २६॥ एतच्छ्रुत्वाशुभंवाक्यंभरद्वाजोमहामुनिः॥ राघवस्यतुतद्वाक्यमर्थग्राहकमब्रवीत् ॥ २७॥

तीर्थेनवास्तवस्त्वर्थः ॥ रावणवधार्थं गूढमवतीर्णं मां माप्रकटीकुरु ॥ अन्यथा सर्वोपिजनः सुदर्शं विष्णुं मांज्ञात्वा ॥ वैदेहींच मां लक्ष्मींप्रेक्ष्य ज्ञात्वा तांमांच प्रेक्षकःसन्निहागमिष्यति ॥ अतएवंविधं प्रकटवासं नरोचयेऽतोयत्रवैदेही रमते तं आश्रयतीत्याश्रमं जगत्तस्यस्थानं सर्वोत्तमं मां त्वमेवैकांतेपश्यमत्स्वरूपंनप्रकटयेत्यंतेनव्याख्यातं ॥ तदयुक्तं ॥ मुनिना रामस्वरूपप्रकटनस्य सर्ववेद्यंयथाभवतितथाप्राक्कृत्वाप्यकरणात् ॥ अक्षरमर्यादयापि तादृशार्थालाभाच्च ॥ पौरजानपदोजनइतिपदास्वारस्याच्चेतिसुधियोविभावयंतु ॥ एतदिति राघवस्यार्थग्राहकं तदुक्तप्रयोजनप्रतिपादकं तद्वक्ष्यमाणमब्रवीत् ॥ २७ ॥